

ת"פ 39086/04/17 - מדינת ישראל, אגף המכס והמע"מ רמלה, רשות המיסים, עוה"ד מרב יולי ושלי בנימין בטאט נגד מאפיית משיח בע"מ, יורי משיח

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 39086-04-17 מדינת ישראל נ' מאפיית משיח בע"מ ואח'
ת"פ 23430-09-18 מדינת ישראל נ' מאפיית משיח בע"מ ואח'
ת"פ 59074-05-18 מדינת ישראל נ' מאפיית משיח בע"מ ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ רמלה
רשות המיסים באמצעות ב"כ עוה"ד מרב יולי ושלי בנימין בטאט

המאשימה

נגד

1. מאפיית משיח בע"מ
2. יורי משיח באמצעות ב"כ עוה"ד תמיר סולומון

הנאשמים

גזר - דין

א. כתבי-האישום:

נאשמת 1 הינה חברה פרטית, ונרשמה כ"עוסק מורשה" מס' 513755017 לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

נאשם 2 היה המנהל הפעיל של נאשמת 1 בין השנים 2013-2018.

מתוקף היותה "עוסק מורשה", חייבת נאשמת 1, באמצעות נאשם 2, בהגשת דו"חות תקופתיים בהתאם לחוק ותקנותיו, ובתשלום המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף.

בנוסף, נאשמים 1 ו-2 חייבים להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים על-ידי רואה חשבון, בהתאם לפקודת מס הכנסה.

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם **בשלושה כתבי-אישום**, בעבירות כדלקמן:

בכתב-האישום הראשון, 25 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, ואי התשלום כנדרש לדו"ח התקופתי עם הגשתו, בניגוד לסעיף 117(א)(6) בצירוף סעיף 88 (א) לחוק מס ערך מוסף, וסעיף 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף. הנאשמים לא הגישו במועד 19 דוחות תקופתיים בניגוד לחוק מס ערך מוסף.

הנאשמים לא הגישו במועד 6 דוחות תקופתיים ולא צרפו תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות.

מרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפורטים ונמסר, כי סך הסכום שנותר לתשלום הינו 197,458 ₪ .

בכתב-האישום השני, שני אישומים כדלהלן:

אישום ראשון, עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, בניגוד לסעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, וכן עבירה מכוח סעיף 224 א' לפקודה לנאשם 2.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2016.

נאשם 2 בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, ידע ולא נקט באמצעים למניעת העבירה.

אישום שני, עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, בניגוד לסעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, וכן עבירה מכוח סעיף 224 א' לפקודה לנאשם 2.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2017.

נאשם 2 בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, ידע ולא נקט באמצעים למניעת העבירה.

בכתב-האישום השלישי, שני אישומים כדלהלן:

אישום ראשון, 8 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, ואי התשלום הנדרש לדו"ח התקופתי עם הגשתו,

בניגוד לסעיף 117(א)6 בצירוף סעיף 88 (א) לחוק מס ערך מוסף, וסעיף 23(ב)1 לתקנות מס ערך מוסף.

הנאשמים לא הגישו במועד 2 דוחות תקופתיים (02/17,03/17) בניגוד לחוק מס ערך מוסף.

הנאשמים לא הגישו במועד 6 דוחות תקופתיים (04/17,08/17,09/17,10/17,11/17,12/17) ולא צרפו תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפורט כי סך הסכום שנותר לתשלום הינו ₪ 155,552.

אישום שני, 3 עבירות של הפרת החובה לתשלום מס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, בניגוד לסעיפים 118 + 88(א) לחוק מס ערך מוסף וסעיף 23 (ב)1 לתקנות מס ערך מוסף.

הנאשמים הגישו במועד 3 דוחות תקופתיים (07/17,01/18,02/18), ללא צירוף תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפרטים כי סך הסכום שנותר לתשלום הינו ₪ 53,625.

ב. הערכים המוגנים:

עבירות המס מובילות לפגיעה בקופת המדינה, ופוגעות בשיטת משטר גביית המס, ומשלא משולם המס הנובע מהדוחות שלא הוגשו גם פגיעה בקופת המדינה.

נוסף לכך, עבירות אלו מובילות לפגיעה בערך השוויון של נטל המס ובמערכת הגבייה במדינה.

במקרה של אי הסרת המחדל, קיימת פגיעה ממשית בקופת המדינה.

ג. מתחם הענישה הראוי נוכח פסיקה קיימת:

בבואי לקבוע את מדיניות הענישה, אפנה לפסיקה אשר מציגה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, והפרת החובה לתשלום המס הנלווה לדוחות.

אני קובע, כי מתחם הענישה ביחס לכל עבירה של אי הגשת דוחות נע ממאסר הצופה פני עתיד ועד 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד רכיב קנס כספי שנע בין מספר אלפים עד עשרות אלפים - פרט לעבירה לפי סעיפים 118 + 88 (א) וסעיף 23 (ב)1, אשר מתחם הענישה בגינה הינו ממאסר הצופה פני עתיד ועד שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד רכיב כספי.

אפנה אל פסקי הדין הבאים תוך אבחנת כל מקרה לנסיבותיו, הן לקולה והן לחומרה:

רע"פ 3966/15 בני אבו ג'מיל בע"מ נגד מדינת ישראל (09/06/15), הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בארבעה כתבי-אישום המייחסים להם 78 עבירות של אי הגשת דו"חות לפי סעיף 117(א)(6), 6 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, וביחס לנאשם 2 עוד שתי עבירות של אי הגשת דוחות אישיים ו-6 עבירות של אחריות מנהל לפי סעיף 224א' לפקודת מה הכנסה. לא הוסרו מחדלים. בית-משפט השלום השית על הנאשם 24 חודשי מאסר וכן רכיבים נוספים. הנאשם הגיש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור התקבל חלקית, ורכיב המאסר הופחת ל-15 חודשי מאסר. הנאשם הגיש בר"ע לבית-המשפט העליון בעניין חומרת העונש. הבר"ע נדחתה.

רע"פ 6167/11 ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נגד מדינת ישראל (19/02/12), נגד הנאשם והחברה בה עבד הוגש כתב-אישום בגין עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה במועד ותשלום המס הנובע מהם. בית-משפט שלום השית על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ונקבע קנס בסך 25,000 ₪. הן הערעור והן הבר"ע- נדחו.

רע"פ 6371/14 באסם נגד מדינת ישראל (28.10.14), בית-משפט השלום הרשיע את הנאשם בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. הנאשם הגיש בר"ע לבית-המשפט העליון, אשר נדחתה.

עפ"ג (מרכז) 37359-08-13 מדינת ישראל נגד לריסה דניארו (28/01/14), המשיבה לא הגישה 4 דוחות תקופתיים במועד, וכן לא שילמה את המס הנובע מהם. בית-משפט השלום גזר על המשיבה 5 חודשי מאסר על תנאי, תשלום קנס בסך 8,000 ₪, וחתימה על התחייבות בסכום של 15,000 ₪. הוגש ערעור על קולת העונש, בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור.

רע"פ 288/13 ואיל אבו אלחלאוה נגד מדינת ישראל (14/01/13), נגד הנאשם הוגש כתב-אישום המייחס לו 29 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ. על-פי עובדות כתב-האישום, במהלך שנות המס 2004-2008 הנאשם היה מנהלה הפעיל של חברה ולא הגיש במודע דוחות תקופתיים וכן לא צירף תשלום מלא לדוחות תקופתיים אחרים אותם הגיש במועד. בית-משפט השלום הרשיע את הנאשם בעקבות הודאתו בעשרה אישומים והשית עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך של 20,000 ₪. הנאשם ערער לבית-המשפט המחוזי, ערעורו נדחה. הנאשם הגיש בר"ע לבית-המשפט העליון, בקשתו נדחתה.

ע"פ 37378-09-13 אבו חוסיין בלאל חוסיין נגד מדינת ישראל- אגף המכס והמע"מ חדרה (26/12/13), הנאשם הורשע ע"פ הודאתו באי הגשת 40 דו"חות תקופתיים במועד והגשת 18 דוחות ללא התשלום הנובע מהם לפי חוק מע"מ, ונידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסכום של 50,000 ₪. הנאשם

הגיש ערעור אשר נסב על חומרת העונש. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, וזאת בשל הודאת הנאשם, העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות והסרת המחדל, וקבע כי תקופת המאסר תעמוד על 9 חודשים.

עפ"ג (מרכז) 51920-12-14 מוסקוביץ נגד מע"מ רמלה (15.3.15), הורשעו הנאשמים בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל היה 113,000 ₪, חלקו הוסר ונותרה יתרת חוב בסך 54,142 ₪. בית-משפט השלום הטיל על כל אחד מהנאשמים 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. לקראת הדיון בערעור במחוזי, הנאשמים הסירו את מלוא המחדל, רכיב המאסר בעבודות שירות הופחת לחודשיים.

רע"פ 2933/15 קלה נגד מדינת ישראל (5.5.15), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אי הגשת דו"ח במועד ובעבירה של אחריות מנהלים. נעדר עבר פלילי, הסיר את המחדלים באופן חלקי, שריו במצוקה כלכלית, חובותיו נאמדים ב- 2 מיליון ₪ והוא הוכרז כפושט רגל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והותיר העונשים על כנם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס בסך 25,000 ₪.

רע"פ 6095/06 לוי נגד מדינת ישראל (5.11.06), הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית-משפט השלום השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. הן הערעור לבית-המשפט המחוזי, והן בר"ע לבית-המשפט העליון- נדחו.

רע"פ 4323/14 מולדובן נגד מדינת ישראל (26.6.14), הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה של אי קיום דרישה בהודעה שניתנה ע"י מס הכנסה, ו- 6 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה. הנאשם לא הסיר את המחדלים, הוא בעל עבר פלילי ואף ריצה עונש מאסר. בית-המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור והותיר על כנם את העונשים שהושטו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ₪.

רע"פ 4351/10 אליהו לב נגד מדינת ישראל (08/06/10), הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-3 כתבי אישום מאוחדים, אשר מייחסים לו שורה של עבירות של אי הגשת דוחות במועד, אי תשלום מס שנוכה ועבירות של אחריות מנהל. בית-משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 50,000 ₪ ומאסר מותנה. המשיבה הגישה ערעור בגין קולת העונש. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור, וקבע כי הנאשם ירצה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח למשך 8 חודשים, יתר רכיבי גזר הדין נשארו על כנם. בית-המשפט המחוזי קבע כי יש לנקוט יד קשה עם מבצעי עבירות כלכליות, אשר מעמידים את קידום עסקיהם בראש על פני קיום חוקי המס. הנאשם הגיש בר"ע לבית-המשפט העליון, בקשתו נדחתה.

עפ"ג 12018-10-14 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נגד איזנברג (17/11/15), הנאשם הורשע על סמך הודאתו בשתי עבירות של אי הגשת דוחות במועד לפקיד השומה בשנות המס 2007-2008. מחזור העסקאות בשנים אלה היה לכל הפחות 4,826,860 ₪ בשנת המס 2007, ו-

3,476,065 ₪ בשנת המס 2008. לא הוסרו המחדלים. בית-משפט השלום השית על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 6,000 ₪ והתחייבות למשך שנתיים. הוגש ערעור על קולת העונש. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, והשית על הנאשם מאסר בפועל למשך חודשיים שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן הגדלת הקנס לסך של 10,000 ₪.

רע"פ 977/13 משה אודיז נגד מדינת ישראל (20/02/13), הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בשני כתבי אישום בגין עבירות מס: 15 עבירות של אי-העברת מס אשר נוכה במועד, ו- 5 עבירות של אי-הגשת דו"חות במועד. בית-משפט השלום השית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. ערעור לבית-המשפט המחוזי- נדחה. בר"ע לבית-המשפט העליון- נדחתה.

ויובהר: הפסיקה שהובאה, חלקה כוללת נסיבות דומות למקרנו, וחלקה בעלת נסיבות שונות למקרנו. עם זאת, מן הפסיקה שהצגתי ניתן להתוות מסגרת ראויה לקביעת מתחם ענישתי הולם ביחס לנאשמים אלה, כפי שקבעתי לעיל.

ד. שיקולים בתוך המתחם:

בעניינם של הנאשמים אני שוקל את השיקולים הבאים:

ראשית, חומרת העבירות שאותם ביצעו הנאשמים.

עבירות אלה - בעיקר כאשר אין מסירים את המחדל - **מובילות לגריעה מן הקופה הציבורית ופוגעות באכיפה של רשויות המס.**

נוכח הפגיעה בכלל אזרחי המדינה ובערך השוויון, הפסיקה נקטה עמדה לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין (ראו: רע"פ 674/13 **ליטווק נגד מדינת ישראל** (28.1.2013), רע"פ 5906/12 **עזרא נגד מדינת ישראל** (9.9.2012)).

שנית, במסגרת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשמים טען, כי לנאשם יש עיקולים בבנק, הוצאות לפועל, וכי מצבו כלכלי דחוק.

בעניין זה, יפה קביעת בית-המשפט העליון ברע"פ 6167/11 **ספקיוריטי נגד מדינת ישראל** (19.2.2012):

"במקרה שלפני, אין מדובר במי שבגין קריסה כלכלית לא הגיש דיווח תקופתי אחד או שניים למע"מ, אלא שהמבקש ביצע שורה של עבירות על חוק מע"מ במשך שלוש שנים (2001-2004) ואין הוא יכול להישמע בטענה, כי במשך תקופה כה ארוכה מצבו הכלכלי לא אפשר לו לעמוד בהוראות הדין. אם מצבו הכלכלי של המבקש היה כה קשה במשך תקופה כה ארוכה, היה עליו להפסיק את פעילות החברה, אולם אין הוא רשאי היה לנהל את עסקו תוך גניבת כספי המיסים. כמו-כן, העובדה שהקושי הכלכלי של המבקשים בא לידי ביטוי בהגבלת חשבון הבנק אינה מהווה נסיבה מקלה. הגבלת חשבונות המבקשת נוצר כתוצאה מהחלטות עסקיות כלכליות שקיבלו המבקשים תוך סיכון כלכלי שנטלו על עצמם".

לפיכך, בעבירות מסוג אלה יש לשיקול של התרעת הרבים בכורה על פני טענות אישיות, כלכליות של הנאשם/הנישום.

עתים נדירות ניתן למצוא נאשם, שאינו מגיש את הדוחות לרשות המיסים מתוך מניע שאינו מניע כלכלי, והכרה במניע שכזה תעקר משורש את החובה לעשות כן ותפגע במערכת המס התקינה ובהתנהלותה.

שלישית, ריבוי העבירות שבכתבי-האישום ומשך הזמן בו לא הוגשו דוחות במועד, וכן אי התשלום הנובע מדוחות מלמד על חזרתיות קשה. בנוסף, הנאשמים המשיכו בביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה גם לאחר הגשת כתב-האישום בגין עבירות המע"מ.

רביעית, מנגד, במסגרת שיקולי הענישה, יש לאזן בין שיקולי הכלל לשיקולי הפרט. יש להביא כנתון לקולא את הודאת הנאשמים, והחיסכון היקר בזמן שיפוטי.

חמישית, יש לשקול את העובדה שהנאשם מביע הבנה באשר לחומרת מעשיו ואת נסיבותיו האישיות כפי שפורטו.

בפסיקה נקבע כי ככלל, חומרתן של העבירות הכלכליות והשפעתן על הכלכלה ומרקם החיים החברתיים במדינה מצדיקות ענישה קשה שתוביל להרתעה ולמסר לפיו אין להקל ראש עם עברייני המס. **יחד עם זאת, נקבע כי בענישה אינדיבידואלית זו יש לאזן בין בשיקולי הכלל לשיקולי הפרט.**

שישית, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות יש משמעות רבה המובילה להקלה ניכרת בענישה, **ובמקרה המחדלים הוסרו במלואם.** ברע"פ 7851/13 **עודה נגד מדינת ישראל (3.9.2015)** קבע בית-המשפט העליון, כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה" והשנייה "עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם".

יש במעשיו של הנאשם אשר הסיר את המחדלים, משום הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירות

נשוא כתבי האישום.

בעניין זה, יפה קביעת בית-המשפט העליון בשינויים המחויבים בע"פ 395/75 **מיכאל צור נגד מדינת ישראל**, "לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתווה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמותו כטובל ושרץ בידו, אבל מי שעושה להשבת הגזלה, וידו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזלה כעושה להמתקת דינו".

שביעית, אני סבור שיש משמעות מסוימת מקלה לענישה בתקופה של קורונה, בה ניחתה על כלל אזרחי המדינה ובעלי העסקים, מכה כלכלית חמורה והם נאלצים עתה למאבק יום יומי של הישרדות כלכלית.

במקרה שכזה, בו ההתלבטות העונשית נעה בין מאסר בדרך של עבודות שירות יחד עם קנסות, באה תקופת מגפת הקורונה ומוסיפה נדבך נוסף לקולה שיאפשר לנאשם להמשיך ולכלכל את דרכו בפרנסה טובה, ומטה את הכף לעבודות שירות ברף התחתון האפשרי.

נאשם 2 נשלח אל הממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעתו ונמסרה חוות דעת חיובית.

לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים דלעיל, מחד, נוכח מעשיהם של הנאשמים, היקפם, הנזק שנגרם לקופת המדינה, ומאידך, מצבו הכלכלי, הודאתו, והסרת המחדלים כאמור, אני סבור כי אין להימנע מענישה בדרך של עבודות שירות, הגם שברף התחתון, כדי שלא לפגוע פגיעה כלכלית בלתי נחוצה בנאשם 2 ולפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

אני גוזר קנס סמלי בסך של 1000 ₪, שישולם עד ליום 30/12/20.

נאשם 2:

א. 50 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בכבאות והצלה קריית אונו, ולשם כך יתייצב נאשם 2 בתאריך 12.10.20 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע, למעט עבירה לפי סעיף 118 לחוק הנ"ל.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או מאה ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, בראשון בתאריך 01/01/21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.